

ΙΟΥΝΙΟΥ Θ'
ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ
ΠΕΝΤΕ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΡΙΑΜΝΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΘΕΚΛΑΣ ΚΑΙ ΕΝΝΑΘΑ*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τριήμερος ἀνέστης.

Πεντάριθμοι Παρθένοι Χριστοῦ, δοίως αἱ ἀσκήσασαι, καὶ κτανθεῖσαι ὡς ἀμνάδες λογικαί, χερσὶ τοῦ ἀνιέρου, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Φιλάνθρωπον.

Κοσμήσασαι λαμπάδας ψυχῆς, ἐλαίῳ τῆς ἀσκήσεως, εἰς νυμφῶνα τοῦ Κυρίου τὸν φαιδρόν, εἰσῆλθετε αἱμάτων, ῥοαῖς πεφοινιγμένοι, Παρθένοι πέντε παμμακάριστοι.

Τυράννου μὴ πεισθεῖσαι σεμναί, τῷ δόγματι ἠθλήσατε, τὴν τοῦ ξίφους ἐνεγκούσαι ἐκτομήν, ὡς πόθῳ τοῦ Νυμφίου, ἐνθέως τετρωμένοι, Παρθένοι πέντε ὑπερβαύμαστοι.

Πρεσβεύετε ἀπαύστως Χριστῷ, Μαρία Μαριάμνη τε, Μάρθα Θέκλα καὶ ὀλβία Ἐνναθά, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, εὐσχήμοσιν ἐν ὕμνοις, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Πεντάριθμοι Παρθένοι Χριστοῦ, οὐδὲν ἡμᾶς τῆς ἀγάπης πρὸς αὐτόν, μεταστῆσαι ἰσχυσεν, οὐκ ἐπαγγελιῶν παροχαί, μηδὲ βασάνων ἀπειλαί, οὐδ' αὐτὸς ὁ θάνατος· πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ὑπεμείνατε, ᾧ καὶ ἐνυμφεύθητε μυστικῶς, προῖκα αὐτῷ τὸ αἷμα προσάξασαι. Διὸ αἰτεῖσθε ἡμῖν, ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς πολλὴν παρῶν οἴαν ἐχουσαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

* Ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων πέντε κανονικῶν Παρθένων, Μάρθας, Μαρίας, Μαριάμνης, Θέκλας καὶ Ἐνναθά ἐποιήθη ἐν ἔτει 2000 ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη, προτροπῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ῥεθύμνης καὶ Αὔλοποτάμου κ. ΑΝΘΙΜΟΥ καὶ δημοσιεύεται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα. Ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἀκολουθίας τῶν ἁγίων Παρθένων, ποιηθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Νήφωνος καὶ δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ῥεθύμνης καὶ Αὔλοποτάμου κυροῦ Τίτου ἐν τῇ «Κρητικῇ Λεωμναρίῳ» κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα στ' ἐν τῇ Λιτῇ Ἰδιόμελα. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ τοῦ Μοναχοῦ Νήφωνος Ἀκολουθίᾳ αἱ Παρθενομάρτυρες ἐξιμνοῦνται ὡς Κρήτης ὁλαστήματα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Περισκόν Μαρτυρολόγιον, (ὅπερ καὶ ἐλήφθη ὡς πηγὴ διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐν τῷ παρόντι Ἀκολουθίας) ἐν ᾧ ἀναφέρεται σαφῶς ὡς τόπος γεννήσεως, ἀλλήσεως καὶ ταφῆς αὐτῶν ἡ Περιοία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τὴν πενταυγῆ, χορείαν τῶν Παρθένων, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις, ὅτι τοῦ μαρτυρίου, ἀγῶσιν ἡνδραγάθησαν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Ηλίον τὸν Χριστόν, τῆς δόξης ἐπιγνοῦσαι, τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ, πεντάριθμοι Παρθένοι, λατρείαν οὐκ ἐνείματε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Εἴχουσα τὸν ναόν, ὑμῶν ὡς τινα κρήνην, τῆς χάριτος Παρθένοι, ἡ Κρήτη μακαρίζει, ὑμᾶς τερπνοῖς ἐν ἄσμασιν.

Δόξα Πατρὶ. **Τριαδικόν.**

Αναρχε Βασιλεῦ, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς ἡ Παναγία, ταῖς τῶν ὁσιόθλων, πρεσβείαις ἡμᾶς φύλαττε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ερωτι τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος ἀπορρήτως, Παρθένε αἱ Παρθένοι, ἐδίωσαν ὁσίως, καὶ ξίφει ὑπερήθλησαν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμεῖς, τὰ τῆς γῆς μισήσασαι, καὶ τὸν Χριστόν ἀγαπήσασαι, ἀσκήσει πρότερον, μαρτυρίῳ εἷτα, τρανῶς ἡρισταεύσατε, καὶ δόξης αἰωνίου ἐτύχετε, Θεῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμεῖς, ἐν Χριστοῦ συνήχθητε, τῷ παναγίῳ ὀνόματι, καὶ τοῦτον ἔχου-

σαι, ἰσχυρὸν ἐν μέσῳ, ἐχθρῷ ἀντετάξασθε, στερεῶς τῷ δυσωνύμῳ καὶ ἤρατε, νίκης διάδημα, τὴν δόξαν ὑμῶν ἀσκησιν, μαρτυρίῳ, γενναίῳ σφραγίσασαι.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμεῖς, καθαρῶς λατρεύουσαι, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, Χριστόν τὸν Κύριον, αἰσθητῷ ἡλίῳ, σέβας οὐκ ἐνείματε, καὶ τῶν πυρσολατρῶν κατησχύνετε, πλάνην τὴν ἄθεον, ὁμοφρόνως ὑποκλίνασαι, τοὺς αὐχένους, τῷ ξίφει ὡς εὐτονοί.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμεῖς, Παῦλον τὸν παράφρονα, φιλαργυρία νοσήσαντα, στερεῶς ἐλέγξασαι, ὑπ' αὐτοῦ ἀνδρείως, τὴν σφαγὴν ἐδέξασθε, τῷ πόθῳ τοῦ Νυμφίου φλεγόμεναι, ᾧ καὶ ἡρμόσθητε, αὐτῷ προῖκα ὡς περ ἄφθαρτον, τῶν αἱμάτων, τὰ ῥεῖθρα προσάξασαι.

Παρθένοι πεντάριθμοι Χριστοῦ, Μάρθα καλλιπάρθενε, καὶ Ἐνναθὰ παναοίδιμε, Θέκλα Μαρία τε, σὺν τῇ Μαριάμνῃ, ὡς ζωῆς εὐράμεναι, νυμφῶνα τὸν φαιδρὸν εἰς κατοίκησιν, διαιωνίζουσιν, ἱκετεύουσαι μὴ παύσησθε, ὑπὲρ πάντων, ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Παρθένοι πεντάριθμοι ὑμῶν, τὸν ναόν κατέχοντες, ὡς ἱατροῖον ἀδάπανον, προθύμως σπεύδομεν, ἐν αὐτῷ καὶ ὕμνοις, ὑμᾶς μακαρίζομεν, κηρύττοντες εὐσήμως τὰ θαύματα, ἃ ἡ τῆς χάριτος, δι' ὑμῶν ἰσχύς ἐργάζεται, τῆς Τριάδος, εἰς δόξαν καὶ αἰνεσιν.

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος πλ. δ'.**

Σήμερον ἡ πεντάφωτος τῶν Παρθένων λυχνία, στή ἐπινεύσει Κυρίου τῆς χάριτος, τοὺς εὐσεβεῖς καταυγάζουσα, πρὸς εὐωχίαν εὐφρόσυνον ἐκάλεσεν· αὐταὶ καὶ γάρ, ὡς τῷ νοητῷ Ἠλίῳ τῆς δικαιοσύνης, ἐφέσει ἀκολουθοῦσαι κρείττονι, καὶ ἀκτησίᾳ τῷ κόσμῳ κεκοσμημέναι, τὴν φιλάργυρον γνώμην τοῦ πρεσβύτου, ἐν ὁμογνώμῳ διαθέσει ἀπώσαντο, καὶ τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ λατρεύοντας, ἀθλητικῇ ἐνστάσει κατήσχυναν· ἀποτμηθεῖσαι δὲ ξίφει τὰς κεφαλὰς, καὶ τῷ Νυμφίῳ ὡς προῖκα, τὰ αἵματα προσάξασαι, εἰς τὸν νυμφῶνα τῆς ζωῆς εἰσεληλύθασιν, τὴν τῶν παρθένων ἐκείνων δεκάδα συμπληρώσασαι. Ὅθεν αὐτὰς μακαρίζοντες, συμφώνως ἐκδοήσωμεν· πεντάριθμοι τοῦ Κυρίου Παρθένοι καὶ Μάρτυρες, ὡς παρῴησιαν πολλὴν πλουτοῦσαι, πρεσβεύετε αὐτῷ ἐκτενῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ιγ' 9 - 14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. λα' 10, 26)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναὺς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δέ αὐτὴ τὸν δίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε δρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίनाς. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὁσφύν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσθέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πῆχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πέ-

νητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχύν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμεραῖς ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ' 1-9).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήθονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροδόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκκλήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Αἴτην, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τῶν πενταρίθμων παρθένων τὴν χορείαν, Μαρίαν Μαριάμνην καὶ Μάρθαν, Θέκλαν τε καὶ Ἐνναθᾶν, εὐσεβοφρόνως σήμερον τιμήσωμεν, ὅτι ἀσκητικοῖς ἰδρώσι σὺν αἵμασι μαρτυρικοῖς, σωτηρίου χιτῶνα ἑαυταῖς ἐξυφάνασαι, εἰς τὸν φαιδρὸν νυμφῶνα τῆς ζωῆς, λαμπροφόροι εἰσεληλύθασι, τῶν πόνων δεξάμεναι τὰ ἐπαθλα, καὶ θαύματα ἀναπηγάξουσιν, τοῖς προστρέχουσιν τῷ τεμένει αὐτῶν, καὶ ἐκ ψυχῆς δοῶσιν· ὁ μυστικός νυμφίος τῶν ψυχῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι, Κύριε δόξα σοι.

**Ἦχος δ' αὐτός.
Νήφωνος Μοναχοῦ.**

Πνευματική πανήγυρις σήμερον ἀδελφοί, σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης· συνεκάλεσε γάρ ἡμᾶς, ἡ πεντάριθμος χορεία τῶν παρθένων, Θέκλα Μαριάμνη καὶ Μαρία, Μάρθα καὶ Ἐνναθᾶ αἱ ὁσιομάρτυρες. Αὗται γάρ τὰς ἑαυτῶν λαμπάδας, σώας τηρήσασαι, συνεισήλθον εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμεναι, μετὰ τοῦ νοητοῦ νυμφίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Σήμερον χαίρει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τῇ παναγίᾳ μνήμῃ ὑμῶν, Παρθένοι πεντάριθμοι, καὶ γηθοσύνως πᾶσα ψυχὴ μακαρίζει, ὑμῶν τὰ κατορθώματα· ἑαυτὰς γάρ τῷ Κυρίῳ, δι' ἀσκητικῆς συντονίας δουλώσασαι, τῷ μιᾶρῳ τυράννῳ οὐχ ὑπετάγητε, ἀλλὰ αὐτῷ ἐν πίστει ἀντιπαρταξάμεναι, ταῖς τοῦ μαιφόνου ἱερέως χερσὶ, τοῦ διαδόλου ὀργάνου γενομένου, ὡς λογικαὶ ἀμνάδες ἐτύθητε. Ὅντως καλὴ ὑμῶν ἡ ὁμολογία, καὶ πανολβία ἡ ἀθλήσις, δι' ἧς αἱματα δοῦσαι, τοῦ νυμφῶνος τῆς ζωῆς, κληρονόμοι γεγόνατε. Ἄλλ' ὡς ἐχουσαι παρρησίαν πρὸς Θεόν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖσθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἦχος δ' αὐτός.
Νήφωνος Μοναχοῦ.**

Τῶν παρθένων ὁ χορὸς καὶ τῶν Ὁσίων, καὶ ὁ τῶν Μαρτύρων ἅπας τῶν γενναίων, χαίρει ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ ὑμῶν, καὶ ἀγάλλεται σήμερον· οὐ γάρ ἠρκέσθητε πανεύφημοι, ἐπὶ μόνῃ παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει, Θεῷ εὐαρεστήσαι, ἀλλὰ καὶ μαρτυρικοῦ τέλους ἀξιωθῆναι ἠθελήσατε, ἵνα πλείονος παρρησίας ἀπολαύσητε ἐν οὐρανοῖς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.
Τοῦ αὐτοῦ.

Α'σκήσει τὰ σώματα ὑμῶν, Παρθένοι νεκρώσασαι, καὶ τὰς ψυχὰς ἀρετῶν τῇ ἰσχύϊ νευρώσασαι, ἀφόδως συνεισήλθετε μαρτυρίου τὸ στάδιον, καὶ ἀνδρικῶς διὰ μαστίγων πρότερον ἀγωνισάμεναι, τὴν ὀφρὺν τοῦ τυράννου καθείλετε, καὶ τὸ τοῦ δημίου ἄτοπον ἐλέγξασαι, θάνατον εἰλήφατε, τὸν τῆς ἀθανασίας πρόξενον, ὁσιομάρτυρες Παρθένοι πεντάριθμοι.

Ἦχος δ'.
Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πεντάκλωνον σειρὰν δεῦτε πιστοί, τῶν ἁγίων Ὁσιομαρτύρων καὶ Παρθένων, συνελθόντες ὕμνοις εὐφημήσωμεν· ἡ γὰρ ἀκόρεστος φιλαργυρία, τοῦ δυστήνου ἱερέως, τὸν δρόχον κατ' αὐτοῦ ἠτύρεπισεν, ὥς ποτε καὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου· ἡ δὲ τῶν Παρθένων σταθερότης καὶ ἀκτημοσύνη, τὴν οὐράνιον εὔρε βασιλείαν, καὶ ἐκτήσατο αὐτήν, ὡς κληρον ἀναφαίρετον. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'.
Τοῦ αὐτοῦ.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένας, δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη, πρὸς ἀλλήλας ἔλεγον, καὶ αὗται μετ' ἐκείνων αἱ Παρθένοι, ἑαυτὰς ἐτοιμάζουσαι, εἰς θλίψεις μαρτυρίου, καὶ εἰς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον· πέντε γάρ καὶ αὗται οὔσαι, ὡς ἐκείναι τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προϋπήνησαν, τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἀσδέστους συντηρήσασαι· ὧν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'
Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἁγίων Παρθένων ὁ χορὸς, ὑποδεξάμενος ὑμᾶς ὦ Παρθένοι, χαίρει τῇ ὑμῶν σωτηρίᾳ καὶ χάριτι· οὐ γάρ ἠρκέσθητε μακάριαι, τῇ ἀζύγῳ βιοτῇ διαιτῶμεναι, ἀλλὰ καὶ δι' αἵματος ὑπὲρ Χριστοῦ, τελειωθῆναι ἐσπεύσατέ. Ὅθεν τὰς λαμπάδας σώας τηρήσασαι, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα συνεισήλθετε, τοῦ πρεσβεύειν πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον Ἀργυρούπολις τέρπεται, ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ μνήμῃ ὑμῶν, Παρθένοι ἀθληφόροι πεντάριθμοι· ὑμῶν γάρ τὸν πάνσεπτον οἶκον, ὡς ἱατρεῖον ἄμισθον κεκτημένη, ἐν αὐτῷ τοὺς φιλεόρτους συγκαλεῖται, κραυγάζουσα διατόρῳ φωνῇ· ἐθαυμάστωσε Κύριος τὰς Ὁσιομάρτυρας αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς πηγῆς αὐτῶν ἀναβλύζει ἰάματα, ἐξ ἧς ἀντλοῦντες οἱ χρήζοντες, δεῦτε αὐτὰς εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις Μάρθα, χαίροις Μαρία, χαίροις Μαριάμνη, χαίροις Θέκλα, χαίροις Ἐνναθᾶ, αἱ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, καὶ κόσμου καταφρονήσασαι, καὶ παρ' αὐτοῦ δοξασθεῖσαι, ὧ καὶ πρεσβεύετε ἐκτενῶς, ὡς Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Σπχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ τῶν Παρθένων πεντάς, αἱ τῶν παρθένων τῶν φρονίμων ὁμότροποι, ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, αἱ τὸν δυνάστην ἐχθρόν, ἐν ὁμοφροσύνῃ καταισχύνασαι· Μαρία ὑπέρεκαλλε, Μαριάμνη πανάριστε, Μάρθα τε Θέκλα, Ἐνναθᾶ περιπόθητε, τὰ ἀμάραντα, τῆς Περσίδος δλαστήματα· ἄνθη αἰεὶ τὰ πνέοντα, τὴν θείαν τῆς χάριτος, μυρεψικὴν εὐωδίαν, τῷ χριστωνύμῳ πληρώματι. Ἀεὶ οὖν αἰτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Χαίροις ἡ τῶν Παρθένων πεντάς, ἡ τῷ ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας συμμίξασα, τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς λαμπάδας ὑμῶν, τῆς ψυχῆς ἀσδέστους συντηρήσασαι· παρθένων τὸ ἔλλειμμα, τῶν μωρῶν διορθώσασαι, καὶ τὴν δεκάδα, ἀληθῶς συμπληρώσασαι, καὶ νυμφῶνος τε, τῆς χαρᾶς κοινωνήσασαι· κάλλος αἱ κατοπτεύουσαι, Χριστοῦ παμμακάριστοι, νῦν τοῦ ὡραίου Νυμφίου, ἐν τῆς ζωῆς τοῖς σκηνώμασιν. Αὐτὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρᾳ τοὺς πόδας μου...

Χαίροις ἡ τῶν Μαρτύρων πεντάς, ἀκτημοσύνη καὶ τελείαν ἀσκήσασαι, καὶ πάθος φιλαργυρίας, ἐν ὁμογνώμῳ φωνῇ, τοῦ δολίου θύτου διελέγξασαι, ὑφ' οὗ ἐταζόμεναι, καὶ δεινῶς μαστιζόμεναι, καὶ ὡς ἀμνάδες, τῇ σφαγῇ ὁδηγούμεναι, ἐπτοήθητε, μηδαμῶς ἄλλ' ἐκράζετε, λόγοις ὑπαμεινόμεναι, ἀλλήλας πρὸς ἀθλοῖν, Χριστὸς ἐστὶ ὡς προέφη, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀνάστασις. Αὐτὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί. **Ἦχος 6'.**

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῶν πενταρίθμων Παρθένων, οἱ ἐν Κρήτῃ εὐσεβεῖς. Δεῦτε μακαρίσωμεν αὐτάς, ἐν ἐγκωμίοις μελωδοῦντες καὶ κράζοντες· χαίροις Μαρία, χαίροις Θέκλα, χαίροις Μαριάμνη, χαίροις

Ἐνναθᾶ, αἱ δόιως ἀσκήσασαι, καὶ ἀνδρείως ἀθλήσασαι, τοῦ φιλαργύρου ἱερέως χερσίν· αἱ τῶν θαυμάτων τὰ ρεῖθρα, τοῖς δεομένοις ἀενάως πελαγίζουσαι, τοῖς καταφεύγουσιν ἐν πίστει, τῷ πανσέπτῳ ὑμῶν ναῷ καὶ δοῶσιν· ὑπεράγαθε Κύριε, ὁ θαυμαστός ἐν τοῖς Ἀγίοις σου, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Παρθενίας τῇ αἴγλῃ, μυστικῶς διαλάμπουσαι, καὶ ἀσκητικῆς συντονίας, εὐκοσμίᾳ κοσμούμεναι, Παρθένοι πεντάριθμοι Χριστοῦ, ὑπήλθετε Μαρτύρων τὴν ὁδόν, καὶ χερσὶ τοῦ ἑξαγίστου, ὥσπερ ἀμνάδες ἐτύθητε. Δόξα τῷ κραταιώσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Τὴν φιλάργυρον, συμφώνως γνώμην, ἀπωθήσασαι, τοῦ ψευδωνύμου, ἱερέως Παρθένοι πεντάριθμοι, ἀσκητικῆς πολιτείας τὸν διάυλον, μαρτυρικῇ τελευτῇ ἐσφραγίσατε, καὶ εἰσῆλθετε, νυμφῶνα ζωῆς εἰς ἀφθαρτον, ἡμῖν τὸν Λυτρωτὴν ἐξιλεούμεναι.

Ἔτερον. Ἦχος δ' αὐτός.
Εὐαγγελίου ἱερέως.

Τῶν ἁγίων Παρθένων τὴν πεντάδα τιμήσωμεν, Μάρθαν Μαριάμνην Μαρίαν, Ἐνναθᾶν Θέκλαν λέγοντες· παρθένοι τοῦ Νυμφίου Ἰησοῦ, εὐροῦσαι ὡς παστάδα μυστικὴν, τὴν οὐράνιον καὶ θείαν ὄντως ζωὴν, ἐν ᾗ αὐτῷ ἡρόσθητε, σπεύσατε συντηρῆσαι καὶ ἡμῖν, φλόγα ψυχῆς λιταῖς ὑμῶν, ἵνα ἐν ἐργηγόρῃ καὶ ἡμεῖς, τύχωμεν χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου, σοὶ Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῇ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, δαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Α'μνάδες τοῦ Χριστοῦ, καλλιπάρθενοι κόραι, Μαρία Ἐνναθά, Μαριάμνη καὶ Θέκλα, σὺν Μάρθα ὑμᾶς πάντοτε, εὐλαδῶς μακαρίζομεν, ὅτι ἅπασαν, τὴν τοῦ ἐχθροῦ δυναστείαν, κατεβάλετε, ἀσκητικαῖς ἀριστεταῖς, καὶ πόνοις ἀθλήσεως.

Δόξα Πατρὶ. Ὁμοιον.

Οἱ Μάγοι τῷ Χριστῷ, ἐκ Περσίδος ἐλθόντες, προσήνεγκάν ποτε, χρυσὸν λίδανον σμύρναν, ὡς δῶρα ὑπέρτιμα, ὧ Παρθένοι πεντάριθμοι, οὓς μιμούμεναι, ὑμεῖς Περσίδος τὰ ἄνθη, προσήνεγκατε, αὐτῷ τομῇ τοῦ αὐχένος, ἀθλήσεως αἵματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρωθεῖσαι ὀλικῶς, τοῦ Υἱοῦ σου τῷ πόθῳ, αἱ πέντε ὧ Ἀγνή, καλλιπάρθενοι Κόραι, αὐτῷ ἠκολούθησαν, δι' ὁσίας ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως, καρτερικῶς διὰ ξίφους, ὡς ἐλέγξασαι, φιλαργυρίαν πρεσβύτου, αὐτῷ ἐνυμφεύθησαν.

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἀληθῶς, ὁ ἀνθρωπόλεθος ἐχθρός, καὶ κατήσχυνται οἰκτρῶς, πυρσολατρῶν τε ὁ ἔσμός, τῇ ὑμετέρᾳ πεντάριθμοι καρτερίᾳ· πίστει γάρ ὑμεῖς, οὐκ ἐκλίνετε, εἰς στραγγαλιάς, ὁδοὺς πάνσεμνοι, ἀλλ' ἀνενδότως ἄχρι μαρτυρίου, αὐτοῦ τοῖς ἔχνεσι δαίνουσαι, εἰς καταπαύσεις, τὰς αἰώνιους, μετὰ δόξης εἰσέλθετε.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν ἀγαπήσασαι, τὸν ἐραστὴν τῶν ψυχῶν, καὶ τοῦτον πλουτήσασαι, ὡς θησαυρὸν ἐν ψυχῇ, ἀνδρείως ἠλέγξατε, πάθος φιλαργυρίας, τοῦ παράφρονος θύτου, παρ' οὗ σφαγιασθεῖσαι, ὡς ἀμνάδες Παρθένοι, Μαρτύρων νῦν ἐν δόμοις, οἰκεῖτε χορεύουσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάχραντε, ἡ τῶν Παρθένων πεντάς, φωτὶ ἑξαστράπτουσα, τῆς παρθενίας φαιδρῶς, καὶ αἴγλῃ ἀθλήσεως, νύμφαι κεκοσμημέναι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὥφθησαν Βασιλέως, μεθ' ὧν πρέσβευε Κόρη, αὐτῷ ἡμῖν πταισμάτων, τὴν λύσιν δωρήσασθαι.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν φιλάργυρον γνώμην, ὡς ἀπωσάμεναι, τοῦ εἰδεχθοῦς ἱερέως, μαρτυρικαῖς ἀγωγαῖς, μαργαρίτην τὸν πολύτιμον ὠνήσασθε, Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν, παρ' οὗ θαυμάτων δωρεάς, λαβοῦσαι πλουσιοδότης, εὐεργετεῖτε Παρθένοι, τοὺς τῷ ναῷ ὑμῶν προστρέχοντας.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο' ναὸς πεντάριθμοι, ὑμῶν ὑπάρχει, ἱατρεῖον χάριτος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πιστῶς, δοξολογοῦμεν τὸν Κύριον, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἀγίοις ὡς γέγραπται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, σὺν τῇ πεντάδι, τῶν Παρθένων πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ ἀνελλιπῶς, ἵνα κινδύνων καὶ θλίψεων, ῥυσθῶμεν πάντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Εἶτα, οἱ Ἀναδαθμοὶ ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ια' Ἰουλίου.

Ὁ Ν'. Δόξα Πατρὶ. Ταῖς τῶν Ἀθληφόρων... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα, ἐν εὐφροσύνῃ τελείσασαι, τοὺς ἐν οὐρανοῖς ἀποκειμένους στεφάνους, πεντάριθμοι Παρθένοι ἐκομίσασθε τῆς σαρκὸς γὰρ τὴν πρόνοιαν μισήσασαι, καὶ τὴν παρθενίαν ἀλώδητον τηρήσασαι, τῇ φονικῇ μαχαίρᾳ τοῦ ἱερέως, φιλαργυρία ὡς ὁ Ἰούδας νοσήσαντος, ἀμνάδες ὡς λογικαὶ ἐσφαγιάσθητε. Ὅθεν νῦν ἐν Κυρίῳ ζῶσαι, Μαρία Ἐνναθά καὶ Θέκλα σὺν Μάρθα καὶ Μαριάμνη πανεύφημοι, αὐτὸν ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, δωρήσασθαι τῇ οἰκουμένη τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Κανόνες τῶν Παρθένων, Κανὼν πρῶτος τῶν Παρθένων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Τὰς κανονικάς Παρθένους μέλπω. Κυρίλ(λο)ν».

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τὴν πεντάριθμον λυχνίαν, τῶν Παρθένων πιστοί, Μάρθαν Μαρίαν Θέκλαν, σὺν Μαριάμνῃ Ἐνναθᾶν, εὐφημήσωμεν ᾠδαῖς, τελοῦντες φαιδρῶς, αὐτῶν τὴν πανήγυριν, διαλάμπουσιν σήμερον.

Ἀναθεῖσαι τῷ Κυρίῳ, ἑαυτὰς ὀλικῶς, κάλλει καταθελχθεῖσαι, αὐτοῦ τῷ θεῷ τὰς ψυχάς, ὧ Παρθένοι εὐκλεεῖς, στολὴν τὴν φαιδρὰν, ὁσίας ἀσκήσεως, ἐφοινίζετε αἵμασι.

Συνασκήσασαι ὁσίως, ὁμονοίᾳ ψυχῆς, πέντε σεμναὶ Παρθένοι, συνεπορεύθητε στερόνως, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ Ἰσα χειρί, Θεοῦ ἀπελάβετε, τὰ δραβεῖα πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Κυριῶνυμε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, Μήτηρ Θεοῦ Ὑψίστου, τοὺς προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν φρικτὸν σου τοκετόν, πρεσβεύεις ταῖς σαῖς, αἰεὶ ὡς φιλέσπλαγχνος, περιφρουρεῖ καὶ φύλαττε.

Κανὼν δεῦτερος τῶν Παρθένων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Παρθένων, τὴν πενταυγὴ ὁμήγυριν, πιστῶς τιμήσωμεν, Μάρθαν Μαρίαν Θέκλαν Ἐνναθᾶν, Μαριάμνην Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὰς εὐκλεεῖς συμμάρτυρας, αὐτῶν τὴν χάριν ἐξαιτούμενοι.

Τῷ θεῷ, πεπυρσευμέναι ἔρωτι, Περσῶν ἐλύσατε, τῆς ἀθείας σκότος τὸ δεινόν, καὶ λαμπάδες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς πίστεως ἀνήφθητε, τοῦ μαρτυρίου ἀριστεύμασι.

Πανσόφως, τοῦ Λυτρωτοῦ ἀράμεναι, Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσκητικὴν ἐλόμεναι ζωὴν, μαρτυρίου Παρθένοι σεμναί, ἐν αἵματι ἐτύχετε, τοῦ μυστικοῦ ὕμνων ἐλπίσματος.

Θεοτοκίον.

Κυρία, καὶ βασιλὶς τῆς κτίσεως, ὑπάρχεις Ἀχραντε, τὸν βασιλέα τέξασα Χριστόν, ὃν δυσώπει εὐχαῖς μητρικαῖς, ἡυσθῆναι πάσης θλίψεως, τοὺς μακαρίζοντας τὸν τόκον σου.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα.

Ἄνω σχοῦσαι ὄμμα τῆς ψυχῆς, παρεδράμετε πάντα γῆς τὰ ἐπίκηρα, καὶ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἡρμόσθητε Κόραι μυστικῶς, Μαρτύρων ἐν αἵματι.

Νόμῳ πειθαρχήσασαι Θεοῦ, ἱερεῖ φιλαργύρῳ στερόνως ἀντέστητε, λέγουσαι Κόραι αὐτῷ· ἡμεῖς προαιρούμεθα χρυσοῦ, Χριστὸν τὸν φιάνθρωπον.

Ὁλβιος ὁ θάνατος ὕμνων, διότης πανολβίου πέλων ἐκφράγισμα, δι' οὗ Παρθένοι σεμναί, ζωῆς αἰωνίου ἀληθῶς, τῆς δόξης μετέσχετε.

Θεοτοκίον.

Νύξ καταχειμάζει με παθῶν, ἁμαρτίας ὁ κλύδων, δεινῶς ταράττει με· διὸ αἰτοῦμαι πιστῶς, γαλήνης Ἀγνῆ καὶ φωτισμοῦ, τυχεῖν τῇ πρεσβεῖᾳ σου.

Κανὼν δεῦτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀθλήσασαι ἀνδρικῶς, ἐν συμφωνίᾳ ψυχικῇ ἔνδοξοι, τῷ Λυτρωτῇ τοῦ σύμπαντος, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐνυμφεύθητε.

Ὡς θύματα λογικά, ἀποτηθεῖσαι κεφαλὰς πάνσεμνοι, τῷ τῆς ζωῆς ἄρχοντι, καὶ Θεῷ ἡμῶν προσηνέχθητε.

Ἐνστάσει ἀθλητικῇ, ἐταπεινώσατε ἐχθρῶν φρύγμα, καὶ τοῦ δεινοῦ δράκοντος, τὰς μηχανουργίας ἐλύσατε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν σε εὐλαβῶς, χαῖρε βοῶντές σοι ἀγνή Δέσποινα, ὅτι Χριστὸν ἔτεκες, ἀπερινοήτως τὸν Κύριον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Τοῦ νοσήσαντος, φιλαργυρία, ἀπώσάμεναι, τὴν συμβουλίαν, τῇ τοῦ ξίφους ἀκμῇ παρεδόθητε, καὶ εὐπρεπῶς τὴν στολὴν τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς πορφυρώσασαι αἵμασι, ἐξαστράπτουσαι, Μαρτύρων τῇ ὡραιότητι, Χριστῷ ὧ Παρθένοι ἐνυμφεύθητε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Δέσποινα, εὐλογημένη, ἡ κυήσασα, ἡ ἀνερμηνεύτως, τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως, οὗ τῇ ἀγάπῃ πεντάς ἡ ὑπέρτιμος, τῶν καλλινίκων Παρθένων ἐνήθλησεν. Αὐτῷ πρέσβευε, ἀεὶ σὺν αὐταῖς δωρήσασθαι, πταισμάτων ἰλασμόν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ισχυροτάτῳ λογισμῷ, ὡς δυναμούμεναι Σταν-ροῦ, τῇ ἀκαταλύτῳ δυνάμει, κατ' ἐχθροῦ πεντάριθμοι, Παρθένοι ἐχωρήσατε, καὶ τούτου τὸ μετέωρον θράσος, μαρτυρικῶς ἐν τῇ γῇ κατηδαφίσατε.

Καταφρονήσασαι πληγῶν, καὶ τοῦ θανάτου ἀνδρικῶς, ἀνοσιωτάτου πρεσβύτου, ταῖς χερσὶν ἐσφάγητε, ὥσπερ ἀμνάδες κράζουσαι· θνήσκομεν ἵνα ζήσωμεν ἄφρον, τὴν ἐν Κυρίῳ ζωὴν, ἣν σὺ ἀπώλεσας.

Α'σκητικῶς τῷ Λυτρωτῇ, ἀκολουθήσασαι Χριστῷ, τούτῳ ἐνυμφεύθητε πίστει, ὥσπερ προῖκα αἵματα, αὐτῷ σεμναὶ προσάξασαι, Θέκλα τε Μαριάμνη Μαρία, σὺν Ἐνναθᾷ τῇ σεμνῇ, Μάρθα ἡ ἐνθεός.

Θεοτοκίον.

Σῶσον εὐχαῖς σου μητρικαῖς, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, Δέσποινα Παρθένε Μαρία, καὶ ὑμνοῦντας πάντοτε, τὸν ζωηφόρον τόκον σου, δι' οὗ τῆς τοῦ Ἀδάμ καταδίκης, γένος ἐρρύσθη βροτῶν, θεοχαρίτωτε.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Πίστεως ἡδόμεναι τῷ γλυκασμῷ, τὰς πικρὰς βασάνους πεντάριθμοι, ὁμοφροσύνη, ὑπεμείνατε ψυχῆς, καὶ ὠφθητε ἀκλόνητα, τῆς θεοσεδεῖας προπύργια.

Ισχυροὶ ἐπόμεναι ὄντως Χριστοῦ, καὶ αὐτοῦ πειθόμεναι ῥήμασι, βίου τὴν τύρβην, κατελίπετε πιστῶς, καὶ ἄλλον βίον εὑρετε, ἄθλοις μαρτυρίου πεντάριθμοι.

Χαίρει Ἀργυρούπολις νῦν ἐφ' ὑμᾶς, ὥσπερ κρήνην ἔχουσα χάριτος, ὑμῶν Παρθένοι, τὸν σεβάσμιον ναόν, ἐν ᾧ συναθροίζόμενοι, ἄσμασι ὑμᾶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ρ'ῦσαι πάσης θλίψεως Μήτηρ ἡμᾶς, πάσης δυσπραγίας κακώσεως, καὶ τοῦ δυνάστου, τῶν

δεινῶν ἐπιδρομῶν, ὅτι εἰς σέ ἐλπίζομεν, τὴν τὸν Θεὸν Λόγον κυήσασαν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ε'. Ὁρθηρίσωμεν ὀρθροῦ βαθέος.

Προσέλθωμεν πάντες προθύμως, ἐπὶ τὸν ἅγιον Ποῖκον, Παρθένων τῶν πενταρίθμων, καὶ αὐταῖς βοήσωμεν· ὦ Ἀθληφόροι χαίρετε, νύμφαι Χριστοῦ καλλιπάρθενοι.

Α'νεῖλεν ὁ θύτης ὁ τάλας, φιλαργυρία νοσήσας, Ἰούδας ὡς ὁ προδότης, μὴ εἰδὼς ὁ ἐπραττεν, ὑμᾶς Παρθένοι πάνσεμνοι, καὶ τῷ Θεῷ καθιέρωσε.

Ρ'αβδίσματα ὕβρεις αἰκίας, καὶ χαλεπὰς τιμωρίας, Παρθένοι ὑπενεγκοῦσαι, τὴν τομὴν ἐδέξασθε, τὴν τῶν αὐχένων χαίρουσαι· ὅθεν Χριστῷ ἐνυμφεύθητε.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε Μήτηρ τὸν Λόγον, σεσαρκωμένον εἰς κόσμον, ἐκύησας σωτηρίαν· διὸ πάντες ἄδομεν, εὐγνωμοσύνης ὕμνον σοι, χάριν θερμῶς ἐξαιτούμενοι.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Τὴν νέκρωσιν Χριστοῦ, ἱερῶς εἰκονίζουσαι, ἡσκήσατε ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἡθλήσατε σθένει, πεντάριθμοι τῆς χάριτος.

Σωφρόνως καὶ εὐσεβῶς, διोτεύσασαι πρότερον, ἐσύστερον μαρτυρίου, ἐν τοῖς ἄθλοις Παρθένοι, οὐράνιαι ἐδείχθητε.

Ιδρύσασαι ἑαυτάς, ἐν τῇ πίστει πεντάριθμοι, φορὰν ἀλγεινῶν βασάνων, ἀσαλεύτῳ ἐν στάσει, καρδίας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι συμπαθῶς, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου Κύριον, Παρθένε ἵνα ῥυσθῶμεν, τοῦ πυρὸς τῆς γεννης, οἱ πόθῳ εὐφημοῦντές σε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ στ'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ε'νθέως ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς, Μαριάμνη Μάρθα Θέκλα Μαρία, καὶ ἐνδοξε Ἐνναθᾷ οἱ πιστοί,

καταφεύγοντες, τῷ σεπτῷ ὑμῶν ναῷ, ἵνα λάβωμεν χάριν.

Ναμάτων ἐμφορηθεῖσαι ζωῆς, τῆς ἀψεύστου ὡς ἀθλήσασαι πίστει, θαυμάτων ὧς Ἀθληφόροι πηγάς, ἀναβλύζετε, τοῖς γεραίρουσιν ὑμῶν, τὰς διττάς ἀριστείας.

Ος πρόφην ὑμῖν ὑπῆρχε πατήρ, ἀναδέδεικται φονεὺς Ἀθληφόροι, νοσήσας φιλαργυρία δεινῶς, καὶ ἰέρευσεν, ὥσπερ σφάγια ὑμᾶς, καθαρὰ τῷ Σωτῆρι.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖ σε πᾶσα ἡ κτίσις αἰεὶ, ὅτι ἔτεκες ἀσπόρως Παρθέने, τὸν Λόγον τοῦ προανάρχου Πατρὸς, οὐ τῷ ἔρωτι, ὑπερήθλησαν στεφάνως, καλλιπάρθενοι κόραι.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸν πρὶν ἀφρόνως καυχώμενον, τὴν γῆν τε ἔξαιλεῖν καὶ θάλασσαν, ἐταπεινώσατε, καὶ ὡς στρουθίον παιζόμενον, ἐδείξατε εἰς τέλος, Παρθενομάρτυρες.

Ισούδας ἄλλος γεγένηται, ὑμῖν ὁ ἱερεὺς ὁ φιλάργυρος, Παρθενομάρτυρες, Χριστοῦ χρυσὸν ὁ ἐπίβουλος, ἀφρόνως προτιμήσας, φθόνῳ τοῦ ὀφει.

Μαρίαν Θέκλαν ὑμνήσωμεν, σὺν Μάρθα Ἐνναθᾶν Μαριάμνην τε, ὅτι εὐράμεναι, ζωῆς ἀλλήκτου τὴν ἄδυsson, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, Χριστῷ πρεσβεύουσι.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς ὑπάρχεις Πανάχραντε, φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου τῆς χάριτος, ἡμᾶς φωτίζουσα, τοὺς ἐπὶ σὲ καταφεύγοντας, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα, αἰμακάριστον.

Καταδασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ὕμνος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῇ περιαστράπτουσαι αἴγλη, μαρτυρικῶς καταυγαζόμεναι φέγγει, νυμφῶνα τὸν οὐράνιον, οἰκεῖτε εὐκλεῶς, Ἐνναθᾶ πανεύφημε, Μαριάμνη Μαρία, Θέκλα τε ἡ ἐνδοξος, καὶ ἡ πάνσεμνος Μάρθα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαι Χριστῷ, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀκτίσι φαεσφόροις τοῦ θεοῦ ἐλέους σου, καταύγασον Οἶ-

κτίρμον, καὶ δός μοι λόγον Λόγε τῷ στόματι, ὑμνῆσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Παρθένων σου, Μαρίαν Ἐνναθᾶν Μαριάμνην τε, καὶ Μάρθαν τὴν ἐνδοξον σὺν τῇ Θέκλᾳ, τῆς Περσίδος τὰ βλαστήματα, καὶ Κρητῶν τὰ αὐχήματα· αἵτινες τῶν πυρσολατρῶν τὴν ἄθεον πλάνην, τῇ δυνάμει σου στεφάνως καταβαλοῦσαι, ἐν τῆς χαρᾶς τῷ νυμφῶνι εἰσήλασαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαι αἰεὶ, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων.

Μηνολόγιον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων πέντε κανονικῶν Παρθένων, Μαρίας, Μαριάμνης, Μάρθας, Θέκλας καὶ Ἐνναθᾶ, τῶν ἐν Περσίᾳ μαρτυρικῶς τελειωθείσων.

Στίχοι.

Χριστὸν ποθοῦσας πέντε Παρθένους μόνον
Ἀνείλε πατήρ φιλοχρήματος πάνυ.

Ἔτεροι.

Τὰς κανονικάς διὰ φιλαργυρίαν
Ἐκτείνε θύτης ὡς θύτου ταλαντάτου!

Ἐνάτη Παρθένους ἀνόσιος ἐκτείνειν θύτης.

Συναξάριον.

Αὐταὶ μετήρχοντο τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον, παντοίαις ἀρεταῖς κεκοσμημέναι, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Σαδωρίου, ὑποτασσόμεναι Παύλῳ τινὶ πρεσβυτέρῳ, ἀνδρὶ μὲν δόξαν εὐλαθείας ἔχοντι, κακοτρόπῳ δὲ εἰς ἄκρον καὶ φιλαργύρῳ. Οὗτος καταμνηνθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιμάγου τῷ βασιλεῖ Σαδωρίῳ, ὡς περιουσίαν πολλὴν ἔχων, καὶ δεδοικῶς τὴν δήμευσιν αὐτῆς, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν καὶ ὄργανον τοῦ διαδόλου γενόμενος, ἔλεγε ταῖς Παρθένοις ἀκολουθεῖν τῇ ἀσεβείᾳ αὐτῷ. Ἀλλ' αἱ μακαρίαι, ἐπαγγελίων παροχαῖς καὶ βασάνων ἀπειλαῖς μὴ χανωθεῖσαι, ἐν ἀνδρείᾳ τὴν πίστιν αὐτῶν ὡμολόγησαν· διὸ ξίφει μετὰ πολλὰς βασάνους ὡς λογικαὶ ἀμνάδες ἐτύθησαν ταῖς φονικαῖς χερσὶ τοῦ δυστήνου πρεσβυτέρου Παύλου, ὅστις ἐνδίκως ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ βασιλέως τὰ ἴσα τῆς κακίας αὐτοῦ λαμβάνων, δρόγῳ ἐθανατώθη, καὶ ἀποθήφθεις ἔξω τῆς πόλεως κατάβρωμα ἐγένετο κυνῶν τε καὶ ὀρνέων.

Ναὸς τῶν ὁσιομαρτύρων πέντε Παρθένων ὑπάρχει ἔξωθεν τοῦ χωρίου τῆς Ἀργυρουπόλεως τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Ἁγίου Ῥεθύμνης, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ σύναξις αὐτῶν καὶ ἐν ᾧ πηγὴ ἁγιάσματος ἀναβλύζει, νόσους ἀπελαύνουσα καὶ πάθη χαλεπὰ ἐξιωμένη διὰ τῆς χάριτος καὶ πρεσβείας αὐτῶν εἰς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
'Αμήν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Σωτῆρα ἐπιγνοῦσαι φιλόανθρωπον, Χριστὸν καλλιπάρθενον, ἅπασαν αὐτῷ, ἀπὸ νεότητος ψυχῆς, ἀντεΐνατε ὄντως τὴν ἔφειν, καὶ διαυλὸν μαρτυρίου γενναίου, καλῶς συνεπορεύθητε.

Μαρίαν Μαριάμνην τιμήσωμεν, καὶ Θέκλαν φιλέοργοι, σὺν τῇ Ἐνναθᾷ, Μάρθαν τὴν ἐνδοξον ὁμοῦ, τὰς παρθένους Χριστοῦ καὶ συμμάχους· ἀπαύστως γὰρ ἀπειρόδωρον χάριν, ἡμῖν ὑπερεκδύζουσι.

Εὐψύχως τοῦ Σωτῆρος τὸ ὄνομα, Χριστοῦ οὐκ ἠρνήσασθε, καὶ καρτερικῶς, ξίφει τὰς κάρας δι' αὐτόν, ὧ Παρθένοι σεμναὶ ἀπετημήθητε· διὸ φωτοειδεστάτου νυμφῶνος, τῆς δόξης ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Λαόν σου Θεομήτορ διάσφζε, ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, τούτου τὰς δουλάς, διασκεδάζουσα τῇ σῇ, μητρικῇ προμηθείᾳ καὶ χάριτι· ὑπάρχεις γὰρ θεϊκῆς εὐσπλαγχνίας, ταμεῖον ἱερῶτατον.

Κανὼν δεῦτερος. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Τὰς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, ἡγλαῖσμένας νύμφας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ αὐχήματα, τὰς πέντε συμμάχους, ἐν ἐγκωμίοις παιδροῖς, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, καταβαλοῦσαι ὄμμα, σεμναὶ Παρθένοι τὸ μετέωρον, Χριστοῦ ἐδοξάσατε, τοῦ βασιλέως ἡμῶν, τὸ ὄνομα ἐν κόσμῳ.

Ε'ν τῷ νυμφῶνι ζωῆς, χοροδατοῦσαι ἅμα, Ὅσοις ἐνδοξοὶ καὶ Μάρτυροι, Χριστὸν ἱκετεύετε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, δεινῶν ἵνα ῥυσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Λαόν σου ὄντας ἡμᾶς, Θεοκυῆτορ Μήτηρ, ἐκ πολεμίων διαφύλαττε, καὶ σῶζε πρεσβεύουσα, τὸν σαρκωθέντα φρικτῶς, ἐκ σῶν σεπτῶν αἱμάτων.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Πάσας γεηράς, ἀπολαύσεις λιποῦσαι, ἐδράμετε πόπισω, τοῦ Λυτρωτοῦ ὧ Παρθένοι, καὶ αὐτῷ μυστικῶς, ἐν Μαρτύρων συνηρημόσθητε αἵματι· διὸ ὑπὲρ κόσμου, αὐτὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Ω' τῆς ὑπὲρ νοῦν, ὑμῶν θείας ἀγάπης! δι' ἧς εἰς τέλος μίσους, τὰς συμπλοκάς Ἀθληφόροι, τῶν ἀνόμων ἐχθρῶν, ἐν δυνάμει Ἰησοῦ διελύσατε, παρ' οὗ καὶ τὸ στέφος, ἐλάβετε τῆς δόξης.

Κόσμου ἑαυτάς, ἀνωτέρας ἀσκήσει, τηρήσασαι Παρθένοι, ὑπερκοσμίου εὐκλείας, ἐν νυμφῶνι Θεοῦ, δι' ἀγώνων μαρτυρίου ἐτύχετε, αἰτούμεναι πᾶσι, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Υ'περθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύουσα Μήτηρ, μὴ παύσῃ δυσωποῦμεν, οἱ ταπεινοὶ σου ἱκέται· καθ' ἡμῶν γὰρ αἰεὶ, ὁ παγκάκιστος δυνάστης ἐπαίρεται, καὶ πρὸς ἀπωλείας, ὠθεῖ ἡμᾶς τὸ δάθος.

Κανὼν δεῦτερος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Λαμπρυνθεῖσαι φωτὶ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου ἀγῶσι πεντάριθμοι, παιδρῶς ὑπερηστράψατε, καὶ Φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἐν τοῖς ὑψίστοις, σὺν Ἀγίων παρέστητε τάξεσι.

Ε'πικέρου ζωῆς διαπλεύσασαι, ἐγκρατείας ἱστίῳ τὴν θάλασσαν, Μαρτύρων ἠξιώθητε, οὐρανίου γαλήνης, χερσὶ κτανθεῖσαι, ἀνοσίου πρεσβύτου πεντάριθμοι.

Ι'ατρεῖον παθῶν ἀδαπάνητον, καὶ ταμεῖον ἀκένωτον χάριτος, ὑπάρχει ὁ σεβάσμιος, ὑμῶν πάνσεμνος οἶκος, ἐν ᾧ ἐστῶτες, τὴν ὑμῶν παρόρησιαν γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐκ σοῦ σαρκωθείς ὑπὲρ ἐννοιαν, ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο· διὸ σε μακαρίζομεν, εὐλαβῶς ἐκδοῶντες· χαῖρε Παρθένε, τῆς Θεότητος θρόνε πυρίμορφε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Ρ'οαῖς τῶν αἱμάτων, τῶν ἀσεδῶν πυρσολατρῶν, ὧ Παρθένοι τῆς πλάνης, τὸ πῦρ κατεσδέσατε, καὶ ἐν αὐταῖς, τὸν ἀρχαῖον ἐχθρόν, τὸν πτερνιστὴν, τῆς μητρὸς τοῦ γένους, τῶν γηγενῶν ἐδυθίσατε.

Ι'δοὺ εὐφροσύνης, συναθροισθέντες οἱ πιστοί, τὰς ὑμῶν ἀριστείας, Παρθένοι γεραίρομεν, ἐν αἷς Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τὸ θαυμαστόν, ὄνομα ἀξίως, ἐν γῇ Περωσῶν ἐδοξάσατε.

Λαμπάδες Παρθένοι, τοῦ θεοῦ ἄνθρακος Χριστοῦ, ἀνεδείχθητε ἄθλοις, ἐμπρέψασαι πίστεως, Μάρθα κλυτή, Μαριάμνη σεμνή, σὺν Ἐνναθαῖ, Θέκλα καὶ Μαρία, ᾧ ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύετε.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Κόρη, Παρθένε Μήτηρ τῆς ζωῆς, Θεοτόκε Μαρία, νύμφη ἀπειρόγαμε, τοὺς ἐπὶ σέ, πεποιοῦσας θερμῶς, ῥύσαι πυρός, τῆς φρικτῆς γεέννης, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεις.

Κανὼν δεῦτερος. Λίθος ἀχειρότητος.

Μάρθαν Μαριάμνην Μαρίαν, σὺν Ἐνναθαῖ τῇ Πανολδία, Θέκλαν τοῦ Χριστοῦ τὰς ἀμνάδας, ἐν εὐφροσύνῃ, φιλομαρτύρων δῆμοι, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, αὐτῶν πρεσβείαις ὡς φρουρούμενοι.

Λύθροις τῶν οἰκείων αἱμάτων, ὑπερφυῶς ὥραι-
ωθεῖσι, τῷ ὥραίῳ κάλλει νυμφίῳ, Χριστῷ Παρθένοι, ἐν οὐρανίοις δόμοις, παρίστασθε αἰτούμεναι, χάριν ἡμῖν καὶ θεῖον ἔλεος.

Χαίρετε Περισίδος τὰ ἄνθη, τῆς Ἐκκλησίας αἱ λαμπάδες, Μάρθα Ἐνναθαῖ Μαριάμνη, Μαρία Θέκλα Παρθένοι πάνσεμνοι, στεφάνῳ τῆς ἀσκήσεως, σὺν μαρτυρίου αἱ κοσμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Υμνοὶς σε αἰεὶ εὐφημοῦμεν, τὴν σωματώσασαν τὸν Λόγον, χαῖρε εὐλαδῶς ἐκδοῶντες, Θεοκυήτορ ἀγνή Μητρόθεε, ἡ τῶν πιστῶν ἀντίληψις, καὶ προστασία ἀκαταίσχυντος.

Καταδασία. Ὕμνος γηγενῆς.

Ἑξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Συνάριθμοι ὑπάρχουσαι, τῶν φρονίμων παρθένων, ἐλαίῳ τῆς ἀσκήσεως, ἐτηρήσατε σώας, ὑμῶν ψυχῆς τὰς λαμπάδας, καὶ πιάνασαι ταύτας, τοῦ μαρτυρίου αἵμασιν, εἰς χαρὰς τὸν νυμφῶνα, τὸν φωταυγῇ, θαυμαστῶς εἰσῆλθετε ἄθλοφόροι, Μαρία Μάρθα, Θέκλα τε, Ἐνναθαῖ Μαριάμνη.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Η νῆσος Κρήτη γάνυται, πλουτοῦσα ὡς αἰεῖ-
τον, χάριτος κρήνην Παρθένοι, ὑμῶν τὸν ἅγιον οἶκον· ἐν ᾧ πιστῶς προστρέχοντες, λαμβάνομεν ἰάματα, τὸν Κύριον δοξάζοντες, τὸν θαυμαστόν ἐν Ἀγίοις, ὡς ἔφη ὁ Προφῆτάνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία θεονύμφευτε, φρικτῶς ἡ σωματώσασα, Πατὴρ τὸν ἀναρχον Λόγον, δι' ἀγαθότητα ἄκραν, τοὺς μόνην Θεοτόκον σε, ἐν πίστει μακαρίζοντας, ὡς εὐμενῆς οἰκείωσαι, τῇ μητρικῇ σου πρεσβείᾳ, τῷ ἐν Τριάδι Κυρίῳ.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὰς τοῦ Κυρίου Παρθένους, καὶ καλλιμάρτυρας, τὰς ἐν ἀσκήσει πρώην, εἶτα δὲ ἐν ἀθλήσει, καλῶς ἀριστευσάσας ἐπὶ τῆς γῆς, εὐφημήσωμεν κράζοντες· σκέπετε πάντας αἱ πέντε τοὺς τὴν ὑμῶν, ἑορτὴν πανηγυρίζοντας.

Συνδεδεμένοι τῇ πίστει, Χριστοῦ πεντάριθμοι, Παρθένοι ὁμοθύμῳ, συνηθλήσατε γνώμῃ, καὶ πάσας τοῦ Βελίᾳρ τὰς μηχανάς, ἀνδρικῶς συμπατήσασαι, νῦν συγχορεύετε πλάτος εἰς οὐρανοῦ, κατὰ μέθεξιν θεοούμεναι.

Φιλαργυρία νοσήσας, θύτης ὁ δόλιος, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀφρόνως, τὸν χρυσὸν προτιμήσας, ὑμᾶς ὥσπερ ἀμνάδας πρὸς τὴν σφαγὴν, ὡ Παρθένοι ὠδήγησεν, ἦν ὑποστᾶσαι ἀνδρείως θείας ζωῆς, τῆς τρυφῆς ἐκοινωνήσατε.

Δαυτικῶς τὸν Δεσπότην ὡς ὑπομείνασαι, Θέκλα Μαρία Μάρθα, Ἐνναθαῖ Μαριάμνη, ἡμῖν αὐτὸς προσέσχε καὶ δωρεαῖς, τῶν θαυμάτων ἐτίμησε, δι' ὧν λυτροῦσθε ἐκ νόσων τοὺς τῷ ναῷ, τῷ πανσέπτῳ ὑμῶν σπεύδοντας.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν πεντάριθμον χορείαν τῶν κανονικῶν Παρθένων, εὐφημήσωμεν λαοί, ὅτι τοῦ δολιόφρονος θύτου, τῇ ἐξαγίστῳ γνώμῃ ἀντιταξάμεναι, καὶ τῶν πυρσολατρῶν τὰ τεθρεῖα, ἐνοτάσει μαρτυρικῇ καταπατήσασαι, προθύμως τὰ αἵματα αὐτῶν, διὰ Χριστὸν τὸν Κύριον ἐξέχεαν, καὶ τὸν θεῖον νυμφῶνα ἐκληρονόμησαν· ὄντως καλὴ αὐτῶν ἡ ὁμολογία! δι' ἧς θαυμάτων τὰς δωρεὰς ἐκομίσαντο, λυτρούμεναι ἐκ νόσων χαλεπῶν, συμφορῶν τε πολυτρόπων καὶ θλίψεων, τοὺς καταφεύγοντας εὐλαδῶς, ἐπὶ τὸν πάνσεπτον αὐτῶν οἶκον. Ὅθεν συμφώνως οἱ πιστοὶ ἐκδοήσωμεν Παρθένοι πεντάριθμοι, Μάρθα Θέκλα Ἐνναθαῖ, καὶ Μαρία σὺν

Μαριάμνη, αἱ ἐν Περσίδι ἀνδρείως ἀθλήσασαι, ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ ἐξαιρέτως τιμώμεναι, πρεσβεύετε αἰετῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρρύαγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Παρθένων ἡ γ' καὶ στ' ψδὴ. Ἀπόστολον, ζήτηι τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῷ ιζ' Σαββάτῳ τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι. Ἀλ-

ληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Παρθένων πεντάς κλυτῇ, Μάρθα τε Μαρία, Μαριάμνη καὶ Ἐνναθᾶ, σὺν Θέκλᾳ Κυρίου, αἱ ἄσπιλοι ἀμνάδες, αἱ τῶν Περσῶν τὴν πλάνην, καταπατήσασαι.

Ἔτερον.

Τοὺς προσερχομένους πανευλαδῶς, πεντάριθμοι Κόραι, τῷ ἁγίῳ ὑμῶν ναῷ, ἐκ νόσων παντοίων, κινδύνων πολυτρόπων, καὶ πάσης ἐπηρείας, ἐχθροῦ λυτρώσασθε.

Ἔτερον. Εὐαγγέλου ἱερέως.

Δέξασθε Παρθένοι πανευκλεεῖς, τὴνδε ἐκ ψυχῆς μου, πανευγνώμονα προσφορὰν, δι' ἧς μεγαλύνω, τὴν θεῖαν προμηθεῖαν, ἣν τῷ ἀχρείῳ δούλῳ, κάμοι ἐδώκατε.

Δίστιχον.

Τῶν κανονικῶν ὁ Κύριλλος Παρθένων
Ὑμνησε πιστῶς ὑπέρτιμον πεντάδα.

